

LAAANG OVERLEVELSESKAMP

Ejeren af golfbanen og golfhotellet på Læsø er gået konkurs, men nye og bedre tider er måske på vej for Læsø Seaside Golfklub

JENS CHRISTENSEN

Selvom det svenske aktieselskab Golf Hotel Læsø - ejeren af både 18 hullers-banen, 5 hullers pay & play-banen, klubhuset og 24 hotellejligheder i Læsø Seaside Golfklub - gik konkurs i december 2019, har det ikke påvirket livet på golfbanerne på Danmarks førende ø med hensyn til årlige solskinstimer, godt 2000.

Golfanlægget holdt nemlig, trods konkursen, åbent resten af vinteren for både medlemmer og greenfeespillere - for sidstnævnte tilmed uden at de skulle betale greenfee!

Golfbaneanlæggets fortsatte eksistens skyldtes, at golfklubben i april 2019 overtog driften af de to golfbaner, fordi ejeren af Læsø Golf Hotel A/S, svenskeren Bo Berglin, af mangel på kapital ikke kunne leve op til sine forpligtelser med hensyn til klargøring og vedligeholdelse af banerne.

Svenskeren gik derfor med til, at golfklubben - hvis den påtog sig driften - ikke mere skulle betale baneleje og tilmed kunne indkassere greenfeeindtægterne, som indtil da var gået til Berglin. Klubhusrestauranten og hotellejlighederne har til gengæld ikke været i drift siden konkursen - og er det stadig ikke. Kun automater sørger for betjening.

Bo Berglins økonomiske problemer,

at han dels havde renoveret de 24 gamle hotellejligheder og dels var begyndt at bygge 24 nye, fordelt i tre klynger af hver otte lejligheder. Berglins penge slap imidlertid allerede op i september 2018, da kun træskeletterne til de første otte nye lejligheder var sat op. Det betød, at håndværkerne forlod Læsø og aldrig vendte tilbage. Konkursen kom dog ikke som nogen større overraskelse, idet der forud var gået flere regnskabsår med millionunderskud for Golf Hotel Læsø A/S.

Købsforhandlinger

Banedriften løb faktisk rundt for Læsø Seaside Golfklub i 2019, fordi det rygtedes blandt greenfeespillere, at banen stod i bedre stand end de foregående år. Det skyldtes primært en ny chefgreenkeeper,

VI BESØGER SEASIDE GK, LÆSØ

Thorbjørn Raun - med en fortid som chefgreenkeeper i Københavns Golfklub og i Kokkedal Golfklub. I kraft af et stort engagement og en stor viden udrettede Thomas Raun sammen med kun to sæson-arbejdere nærmest mirakler for små penge - et banebudget på kun 1,8 mio. kr. inklusive køb af brugte maskiner.

I skrivende stund - primo juni - kendtes golfanlæggets videre skæbne endnu ikke, fordi konkursboet efter Læsø Golf Hotel A/S med en gældspost på 50 millioner kroner ikke var færdig(be)handlet. Kuratoren havde sat en pris på ca. 15 mio.

FAKTA

SEASIDE GOLFKLUB

Professor Johansens Vej 2,
9940 Læsø

www.laesoe-golfklub.dk

18 huller, par 74

Hvid tee: 6.612 meter

Gul tee: 6.060 meter

Rød tee: 5.174 meter

Greenfee: 18 huller: 400 kr.

» Banedriften løb faktisk rundt for Læsø Seaside Golfklub i 2019

• Læsø ligger fem kvarters færge-sejlds fra Frederikshavn, så der er »højt til loftet« på 1. tee med klubhuset og Kattegat som baggrundskulisser.

LÆS MERE NÆSTE SIDE →

- Nogle af hullerne på Læsø-banen har links-karakter, men andre har seaside-præg. Spillerne her står på 2. teested.

- Nærmest Kattegat kommer man på 11. green. I baggrunden ses Østerby Havn, som mange lystsejlere frekventerer om sommeren.

kr. for konkursboet, og der var forhandlinger i gang med en interesseret jysk investor, som ønskede en lokal virksomhed som samarbejdspartner omkring hoteldriften.

Hvis forhandlingerne falder på plads, vil det i givet fald være velfortjent, fordi forskellige ejere af både banen og hotellet i 30 år har kæmpet en konstant, økonomisk overlevelseskamp. Den startede nemlig, da Læsø Golfklub, hvis navn senere blev ændret til Læsø Seaside Golfklub, blev stiftet den 1. februar 1990 - fem år og fem måneder før klubbens medlemmer fik en 18 hullers-bane at spille på!

Initiativet til en golfbane og en golfklub på Læsø kom i sin tid fra Læsø Erhvervs-selskab, der i december 1989 indkaldte til et oplysningsmøde med henblik på at oprette en golfklub og etablere en golfbane. På dét møde deltog fiskeeksportør Hans Larsen, Frederikshavn, som i sine drengeår havde boet på Læsø, hvor hans far opkøbte fisk. Hans Larsen var selv begyndte at spille på Hvide Klit-banen i

Aalbæk mellem Frederikshavn og Skagen og var blevet så glad for at svinge golfkøl-lerne, at han havde besluttet at hjælpe Læsø på vej, hvis der skulle etableres en golfbane på øen.

Rentefrit millionlån

»I kan låne en million kroner af mig i 10 år, og jeg skal ikke have renter.« Sådan lød det fristende tilbud fra Hans Larsen på oplysningsmødet - fristende, fordi der var tale om en tid med høje renter. Tilbuddet blev dog senere trukket tilbage, fordi det blev fremsat, inden fire svenske investorer fra Göteborg kom ind i billedet med profit for øje. Dermed opgav golfklubben at gå enegang med finansieringen, ligesom Læsø Erhvervs-selskab mistede interessen for projektet, fordi selskabet havde forestillet sig danske pensionskasser som hovedinvestorer.

Golfklubbens medlemstal nåede på den stiftende generalforsamling op på 119, og dens første bestyrelse kom med en enkelt undtagelse til at bestå af en arbejds-gruppe, som blev etableret efter de første orienteringsmøder.

Selvom golfklubben sagde nej tak til, at Læsø kommune - som ellers foreslået af daværende borgmester Kjeld Strøm Pedersen - skulle anlægge banen og udleje den til klubben, skortede det ikke på lokal modstand mod golfbanen.

Læsø Husmoderforening, der ellers ikke havde givet lyd fra sig i årevis, indbød f.eks. til en diskussionsaften med titlen: »Er der plads til en golfbane på Læsø?« En af aftenens deltagere spurgte, om man kunne garantere, at en golfbold ikke havnede i en regnspoverede - et spørgsmål der trods alt blev så latterligt for de fremmødte skeptikere, at disse opgav deres modstand.

Caddier og piccololer!

Foreningen Læsøboen kom også i negative vendinger på banen, da formanden på foreningens generalforsamling advarede mod, at læsøboerne endte med at blive caddier og piccololer, fordi de aldrig selv fik råd at spille golf.

I et læserbrev i lokalavisen Læsø Posten skældte en nabo til den måske kommende golfbane ud over, at golfspillere ville trampe naturen ned. Han sluttede sit indlæg med ordene: »Jeg ønsker Jer al mulig modgang med dette projekt.« Det skal retfærdigvis siges, at samme nabo med tiden blev mildere stemt overfor golfbaneideen.

Modstanden døde efterhånden ud - blandt andet fordi læsøboerne blev mere engagerede i kampen for at bevare den brune, truede bi, en kamp, der i øvrigt kom til at vare i 15 år.

Det første forslag gik på, at golfbanen

burde ligge vest for Banstenvejen vest for Østerby Havn, hvor forskellige fonde og pensionskasser ejede et stort antal ubebyggede sommerhusgrunde, der ville blive mere eksklusive med en golfbane som nærmeste nabo.

Men hverken Nordjyllands Amt eller Miljøministeriet ville acceptere en sådan beliggenhed, fordi hele det ønskede golfbaneområde var omfattet af paragraf 43 i Fredningsloven. Det betød, at anvendelsen af jorden til en golfbane krævede en særlig tilladelse, og en sådan ville Miljøministeriet ikke give. I stedet var golfklubbens bestyrelse klar med en ansøgning til en placering både nord og syd for Peter Danielsvej - kun to kilometer øst for Banstedvej-placeringen - og denne nye placering blev i januar 1991 godkendt af en enig kommunalbestyrelse.

Svensk banearkitekt

Det nye golfbaneområde krævede, at syv lodsejere indvilgede i at sælge ufrugtbar landbrugsjord med masser af selsåede birketræer, og det lykkedes ved borgmesterens mellemkomst at træffe købsaftaler med dem alle til en kvadratmeterpris på det dobbelte af, hvad en landbrugskonsulent ellers havde vurderet. De svenske investorer havde på det tidspunkt skaffet startkapital nok til projektet og etableret Læsø Golf A/S, som måtte betale halvan-

den million kroner for de 77 hektar plus 400.000 kr. til en landinspektør. Betingen for handelen var, at de 1,5 mio. kr. skulle betales inden udgangen af 1991. Golfklubben ventede længe i spænding og tvivlede på indbetalingen af købesummen indtil årets sidste dag, hvor svenskerne endelig betalte og meddelte, at de ønskede banen tegnet af en af Sveriges bedste golfbanearkitekter, Lars Andreasson, som var en af de fire investorer.

På det tidspunkt havde golfklubbens bestyrelse allerede spurgt til den fremmeste danske golfbanearkitekt, Henrik J. Jacobsen, om han eventuelt ville tegne banen sammen med legenden blandt danske golfbanearkitekter, Frederik Dreyer. Det ville Jacobsen gerne, men dette ellers interessante samarbejde mellem to arkitekter fra hver sin generation blev altså ikke til noget, fordi svenskerne bragte Lars Andreasson på banen og holdt fast i ham som arkitekt. Han var ikke mindst kendt for at have designet en af Sveriges bedste og sværeste baner, Albatros på øen Hisingen ved Göteborg. Også Læsø-banen designede Lars Andreasson som en svær

sag, så svær, at banens par under det afsluttende anlægsarbejde blev nedjusteret fra 76 til 74 af golfbanens senere ejer, læsøboen Peter Singers.

Svensk devaluering

Læsø Golf A/S kom hurtigt i økonomiske vanskeligheder, fordi den svenske krone blev devalueret med 30 procent kort efter, at selskabet havde købt jorden til golfbanen. Dermed blev det både meget svært og meget dyrt at låne penge i Sverige, og danske kreditforeninger sagde nej til lån med den begrundelse, at en 99 år lang aftale med golfklubben dels var alt for dårlig for banens ejere, og dels fordi klubben kun havde lidt over 200 medlemmer.

Den økonomiske usikkerhed omkring hele projektet til trods var Lars Andreasson fortsat opsat på at komme i gang med banebyggeriet, som han personligt indledte i maj 1992 med en medarbejder og en rendegraver! Men allerede efter få uger gik arbejdet i stå, fordi Lars Andreasson simpelthen manglede penge. I september kunne arbejdet dog genoptages, dels fordi den golfspillende tilflytter til Læsø, Peter Singers, stillede 900.000 kr. i sikkerhed for et lån, som Læsø Golf A/S havde optaget i Bikuben til det videre arbejde med banen, og dels fordi Læsøs tidligere, mangeårige borgmester, Erik Malmlose, blev

” I kan låne en million kroner af mig i 10 år, og jeg skal ikke have renter

” Jeg ønsker Jer al mulig modgang med dette projekt

• Nogle af de 24 første, færdige lejligheder, der ligger til højre for golfbanens 1. og 2. hul. Foto: Ilse Hesthaven.

ansat som ny projektleder i stedet for en fyrsteligt lønnet svensker, der ikke havde haft nogen gennemslagskraft på øen.

Fra september og til december frem blev der lavet golfbane hver dag i 10-12 timer, men da de første otte huller var halvfærdige, rakte pengene ikke længere, og arbejdet blev igen stoppet. Det tegnede ellers lovende med opbyggede teesteder, klitter mellem hullerne nord for Peter Danielsvej og bag både 1. og 18. green. Det skinnede tydeligt igennem, at Lars Andreasson på det tidspunkt allerede havde designet 10 spændende golfbaner på den svenske vestkyst med enten seaside- eller linkspræge. Begge dele har Læsø-banen.

Lokal arbejdskraft

De otte halvfærdige huller blev desværre det sidste arbejde, der blev udført af Læsø Golf A/S, og derefter lå arbejdet med 18 hullers-banen stille i hele 1993, hvor det eneste lyspunkt var, at par 3-banen kunne tages i brug i maj. Den havde hele tiden haft førsteprioritet, så medlemmerne kunne komme til at spille på en bane så hurtigt som muligt. Til den første klubmatch på par 3-banen var mange af deltagerne stadig så meget novicer i golfreglerne, at de ikke vidste, at luftslag også skulle tælles med i scoren! En udrangeret campingvogn udgjorde »klubhuset«, indtil EU bevilgede 750.000 kr. til et rigtigt klubhus.

Sammen med Dansk Golf Unions davæ-

rende banekonsulent, Ib Hjelm Petersen, udarbejdede klubben i efteråret en handlingsplan for det manglende banebyggeri, hvis Peter Singers ville overtage banen og dermed undgå at sætte sine 900.000 kroner over styr. I foråret 1994 indvilgede Bikuben i at sælge sit pant i golfbanen til Singers for 1,3 millioner kroner - henholdsvis de bundne 900.000 kr. og nye 400.000 kr.

Efterfølgende solgte Singers så hotelmatriklen - som nu blev adskilt fra banematriklen - til en ny svensk investor, Optex A/S, for 1,3 millioner kroner og reddede dermed sine egne 900.000 kr. Han stiftede derefter driftsselskabet Læsø Golf ApS, som fik AMU Center Nord til at stille med en instruktør til rådighed, som kunne hjælpe lokal arbejdskraft med at gøre de første ni huller færdige. Fire læsøboere, Inger Grethe Mikkelsen, Gerner Christiansen, Kurt Larsen og Michael Christiansen, gennemgik på AMU-centeret et greenkeeperkursus, der gjorde dem klar til opgaven. Sidstnævnte blev senere ansat som klubbens første, lønnede greenkeeper.

Læsø Golf Fond

Sammen med sit greenkeeperhold tog Peter Singers på studietur til golfbanerne Hvide Klit, Sindal, Ærø og Gyldensteen for at blive klogere på både banevedligeholdelse, maskiner, klubdrift og klubhusbyggeri. Ikke mindst Sindal Golf Klub var til

stor hjælp i den retning, fordi denne klub opererede med et stramt budget - ligesom Læsø ville komme til at gøre.

Fra projektets start var det planen, at greenfeeindtægterne fra gæsterne i de 48 hotellejligheder, som lokalplanen for området gav mulighed for at opføre side og side med banens to første huller, skulle bidrage væsentligt til den årlige drift af banen. Det tegnede derfor lovende, da Optex A/S i efteråret 1994 opførte to prøvehuse og ytrede ønske om at komme hurtigt i gang med de resterende huse.

Klubbens ønske om et klubhus og Optexs behov for en hotelreception og en restaurant blev forenet i en 300 kvadratmeter stor bygning til 2,5 mio. kr. På en ekstraordinær generalforsamling i december 1994 oprettede klubben en selvejende institution, Læsø Golf Fond, der i marts 1995 blev ejer af banen, og som et non profit-foretagende kunne opnå EU-tilskud til klubhuset på de førnævnte 750.000 kr. Desuden bidrog Læsø Golf ApS med 350.000 kr. og klubben med 300.000 kr. - svarende til den sum, som klubben havde fået ind i medlemsindskud og sponsorindtægter.

Kvalitetsstempel

De første ni huller var blevet færdiggjort og taget i brug i starten af oktober, men af skånehensyn blev de først officielt indviet den 25. juni 1995 sammen med bygningen, der rummer både klublokaler, hotelre-

• Colin Smith (tv) har været træner på Læsø siden 2014, hvor han fik besøg af Søren Kjeldsen, der satte banerekord med 69 slag, fem under par.

ception og restaurant. Selvom Læsø Golf Fond stod som bygherre, var det Optex, der i praksis tog sig af dette byggeprojekt. Samme sommer opførte Optex 10 nye dobbelthuse, hver med plads til otte sengepladser, men da de dermed i alt 12 dobbelthuse med plads til 96 sovende gæster mod forventning ikke havde den store tiltrækningskraft på hverken danske eller svenske greenfeespillere, fik Optex-investorer kolde fødder og indledte forhandlinger med en mulig ny svensk investor fra Göteborg, Bo Berglin, som ønskede at købe både golfbanen og hotellet. Hans selskab, Læsø Golf Hotel A/S, betalte, ad to omgange, Læsø Golf Fond 3,126 mio. kr. for banen, købte Optex ud af hotellet for et stort, tocifret millionbeløb og forpligtede sig til at bygge golfbanen færdig og de resterende 24 dobbelthuse.

Tiden skulle vise, at Bo Berglin heller ikke formåede at gøre hverken banen eller hotellet til et tilløbsstykke. Ligesom de to foregående svenske investorer troede han forgæves på, at det kunne lade sig gøre at etablere en færgerute mellem Göteborg og Læsø i sommerhalvåret. Bl.a. derfor blev tilsåningen af de sidste 10 huller udskudt

En udrangeret campingvogn udgjorde "klubhuset"

• Det skorter ikke på smukke huller på Læsø-banen. Til disse hører 14. hul, hvor en større sø øger sværhedsgraden.

til foråret 1998, så de først blev klar til brug i foråret 1999. Bo Berglin hyrede Lars Andreassons højre hånd ved starten af banebyggeriet, Janne Johansson, til at lede arbejdet med de resterende 10 huller. Det betød, at hullerne stort set kom til at se ud, som Lars Andreasson havde ønsket sig. I færdig stand blev banen faktisk kvalitetsstempet, idet den - som den hidtil yngste og eneste i Nordjylland - blev optaget i den fornemme Peugeot Golf Guide med 16 stjerner ud af 20 mulige.

Markante trænere

I de første fem år under Bo Berglin - fra 1997 til 2002 - var den kombinerede klubhus- og hotelrestaurant en succes i kraft af ægteparret Lone og Erik Palsgaard, der serverede et så flot fiskebord, at både golfspillere og ikke-golfspillere stod i kø for at komme til at nyde det. Antallet af overnattende hotelgæster kulminerede også i disse år, men det gik desværre hurtigt ned ad bakke med både spisende og overnattende gæster, da Palsgaard-parret forlod Læsø. Siden har skiftende forpagtere ikke haft lyst til at drive restauranten i mere end en enkelt sæson.

Lidt pudsigt har golfklubben på afsides beliggende Læsø haft en række markante trænere. Den første var PGA-proen fra Hjørring Golfklub, Alvah Routledge, der blev efterfulgt af Challenge Tour-spilleren Jakob Greisen, der måtte stoppe som playing pro på grund af rygproblemer.

Han blev efter fire år afløst af engelske Mark Irving, som bestred jobbet i 11 år, inden han i 2009 blev erstattet af den ene af Danmarks to kvindelige proer på det tidspunkt, Tove Flindt Larsen. Hun holdt efter to sæsoner, og det samme gjorde hendes efterfølger, den tidligere juniorlandsholdsspiller Jeppe Blegvad. Siden 2014 har træneren været Colin Smith, der har dansk mor og skotsk far, og er kendt som mangeårig personlig træner for European Tour-spilleren Søren Kjeldsen. De mødte hinanden i 1990'erne i Aalborg Golfklub, hvor de arbejdede sammen i fire år. Siden har de holdt kontakten ved lige. I en fælles runde i sommeren 2014 på Læsø-banen satte Søren Kjeldsen banerekord fra backtee med 69 slag, fem under par.

Læsø Seaside Golfklub har i dag 1.776 medlemmer og er dermed Danmarks største klub med én 18 hullers-bane og den fjerdestørste blandt alle Danmarks golfklubber. Det store medlemstal skyldes, at klubben opererer med landets billigste flexmedlemsskab på 745 kroner om året. Over 1.300 mennesker med bopæl udenfor Læsø er flexmedlemmer i dag. I 2017 havde klubben 1.450 flexmedlemmer og i alt 1.934 medlemmer - flere end der er beboere på Læsø (ca. 1.800). Medlemskaren tæller kun 80 læsøboere, så der er aldrig kø på 1. tee.